SVERIGE FÖRLORADE FINLAND

1809

Gamla Finland, Ryska Finland, kallades den östligaste delen (Viborgs län) av storfurstendömet Finland, vilken avträddes till Ryssland genom freden i Nystad 1721 och freden i Åbo 1743 och vilken 1812 återförenades med det övriga Finland, det så kallade Nya Finland eller Svenska Finland. Området var 1721–1811 administrerat som Viborgska guvernementet.

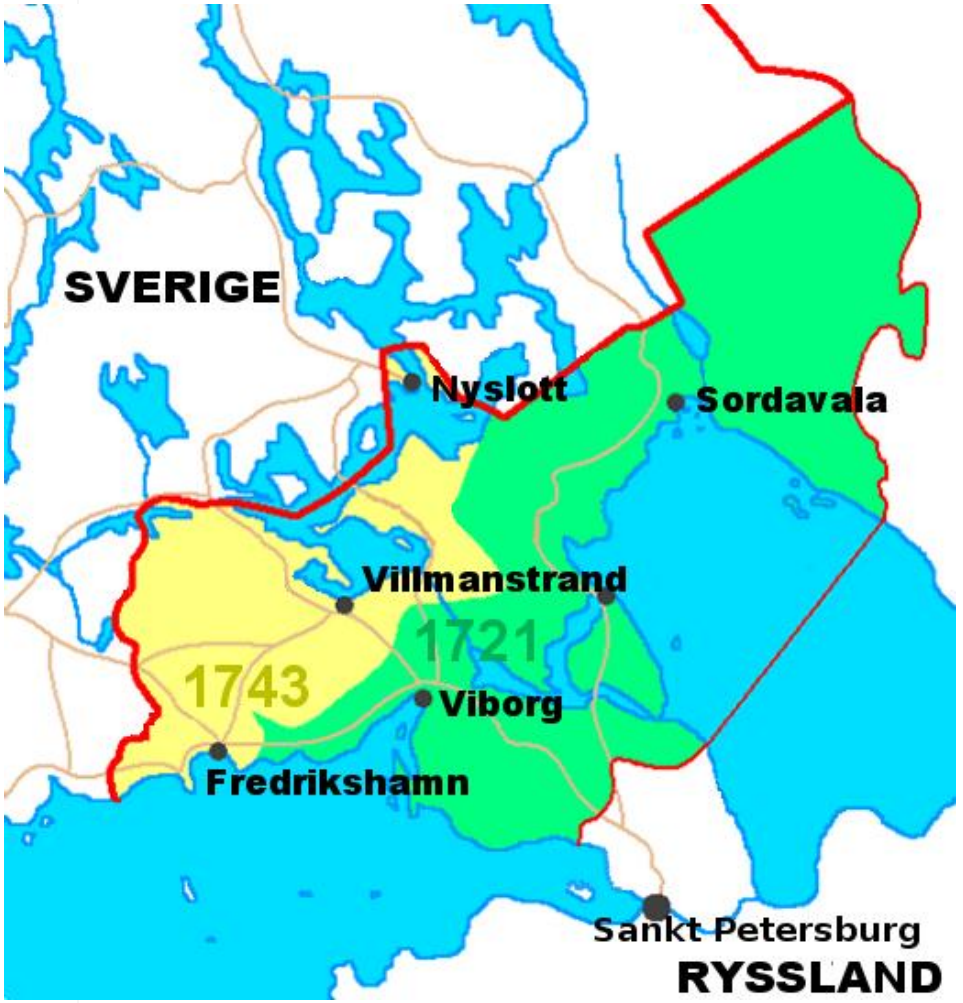

Sedan det övriga Finland 1809 såsom särskild stat blivit förenat med Ryssland, lyckades det 1811 Gustaf Mauritz Armfelt, som då var Alexander I:s främste rådgivare för Finland, att genomdriva en återförening av dessa bägge landsdelar. Genom manifestet 11 december 1811 skildes Viborgs län från kejsardömet Ryssland samt "införlivades med storfurstendömet Finland"

Viborg tillföll Ryssland 1721 (freden i Nystad) - 1812.

Sverige fick avträda delar av Viborgs och Kexholms län och hela Ingermanland, Estland (med öarna Ösel och Dagö) samt Livland till Ryssland. Gränsen mellan Sverige och Ryssland kom att dras ungefär där gränsen mellan Finland och Ryssland går numera. Sverige avträdde Livland, Estland inklusive Ösel och Dagö, Ingermanland, Viborgs län och södra delen av Kexholms län. Sverige erhöll 2 000 000 riksdaler för de finska landskapen. Freden i Nystad är, vid sidan av freden i Fredrikshamn 1809, den hårdaste fred Sverige ingått efter medeltidens slut. Den innebar det definitiva slutet på det svenska stormaktsvälde.

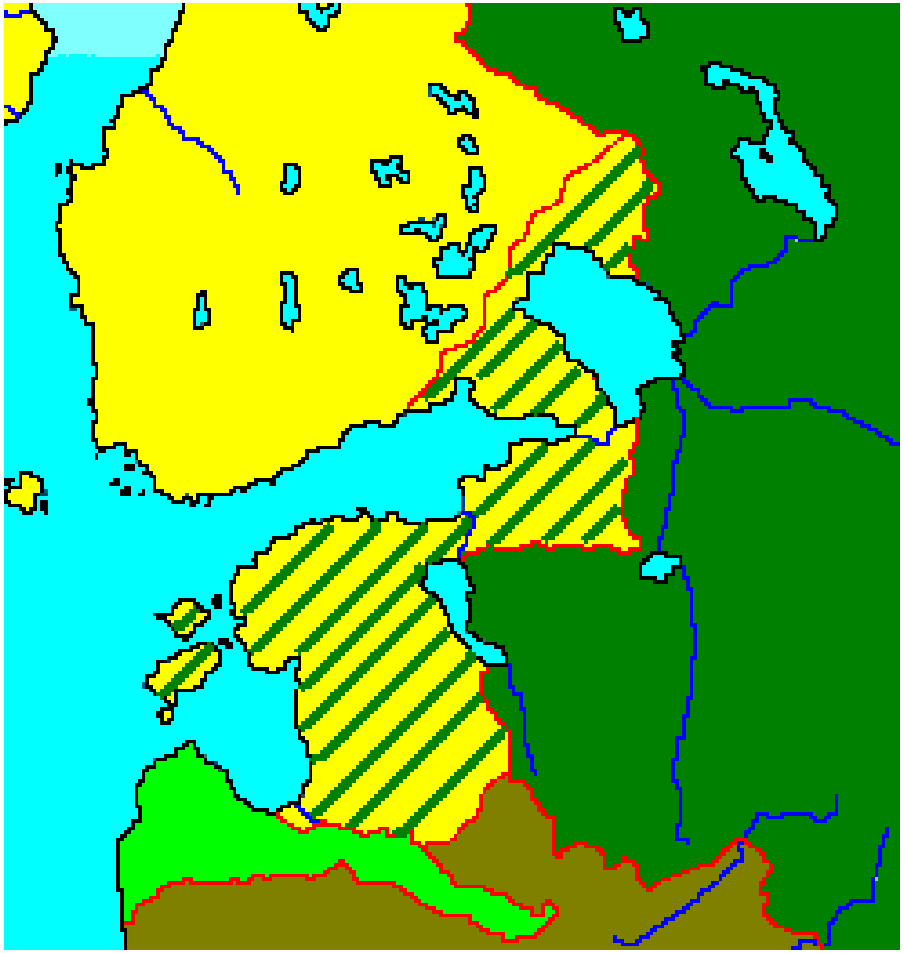

Elisabet, fram att Sverige skulle få behålla det mesta väster om Kymmene älv. Till Ryssland övergick södra Karelen och städerna Villmanstrand, Fredrikshamn och Nyslott, med fästningen Olofsborg. (Viborgs slott hade de tillträtt redan vid Freden i Nystad 1721.) Detta under förutsättning att till kronprins i Sverige skulle utses Adolf Fredrik av Holstein-Gottorp, ett furstehus som Elisabet förhöll sig välvilligt till.

Freden i Åbo gjorde slut på Hattarnas ryska krig och Lilla ofreden, preliminärt 16 juni och definitivt 7 augusti 1743.

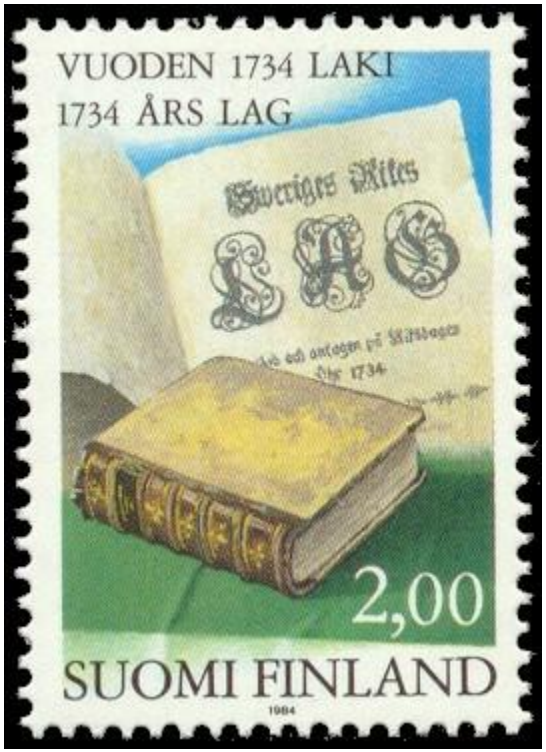

1734 års lag (finska: Vuoden 1734 laki) är den svenska lagrevision som är grunden för den nu gällande lagstiftningen i Sverige och Finland.

Området i gult övergick till Ryssland.

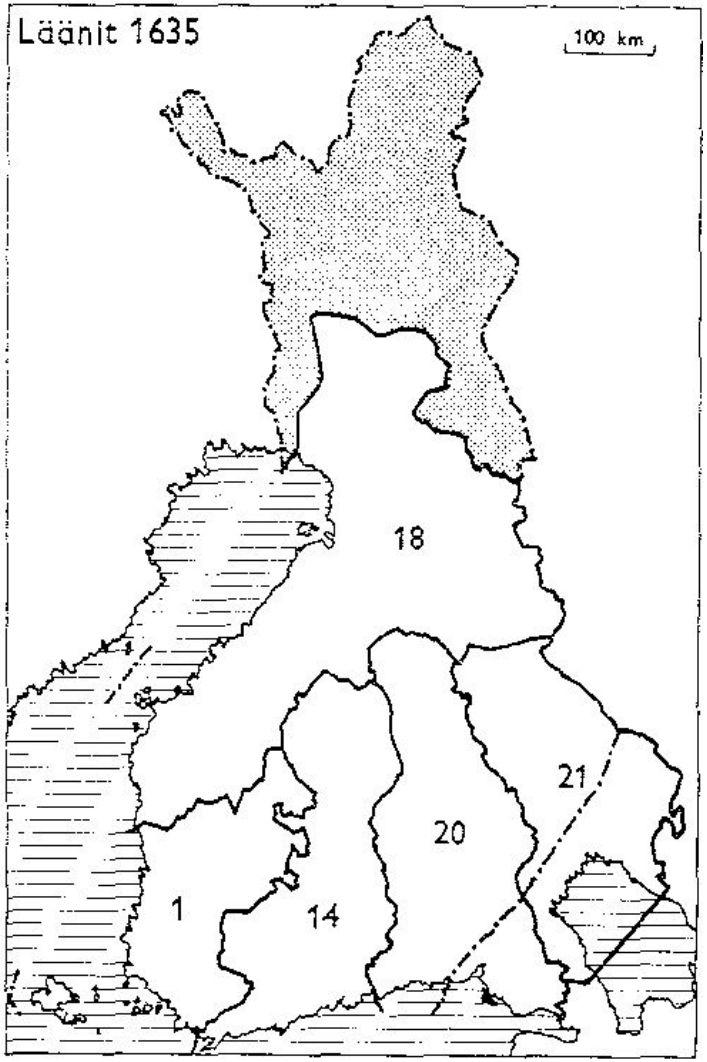

Finlands län 1634: 1: Åbo och Björneborg, 14: Nyland och Tavastehus, 18: Österbotten, 20: Viborg och Nyslott, 21: Kexholm

Län i Finland

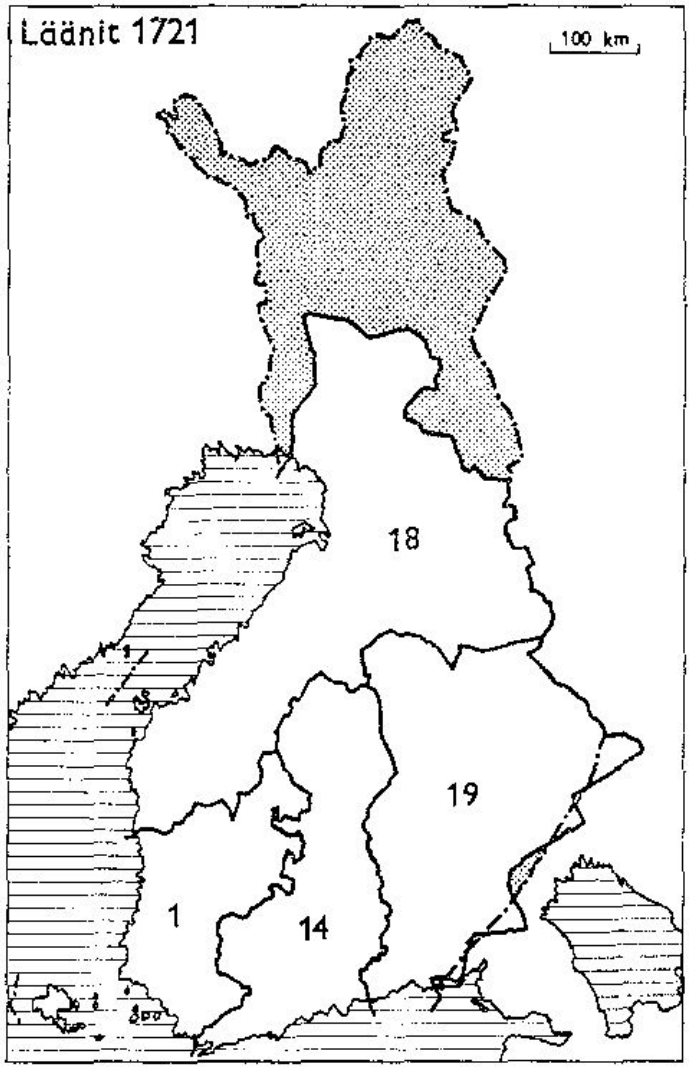

Finlands län 1721: 1: Åbo och Björneborg, 14: Nyland och Tavastehus, 18: Österbotten, 19: Kymmenegård och Nyslott

1809 (freden i Fredrikshamn) och var ryskt till 1917. Även delar av Lappland och Västerbotten, som dittills aldrig hade räknas till Finland, avträddes till Ryssland och kom att ingå i det ryska Storfurstendömet Finland.

Lappland, finska Lappi, är det nordligaste historiska landskapet i Finland. Det moderna landskapet Lappland omfattar ett större område. Före Sveriges delning vid freden i Fredrikshamn 1809, var detta landskap och svenska Lappland ett och samma landskap. Den nydragna riksgränsen kom dock så småningom att också uppfattas som en landskapsgräns, även om de två landskapen än idag bär samma namn.

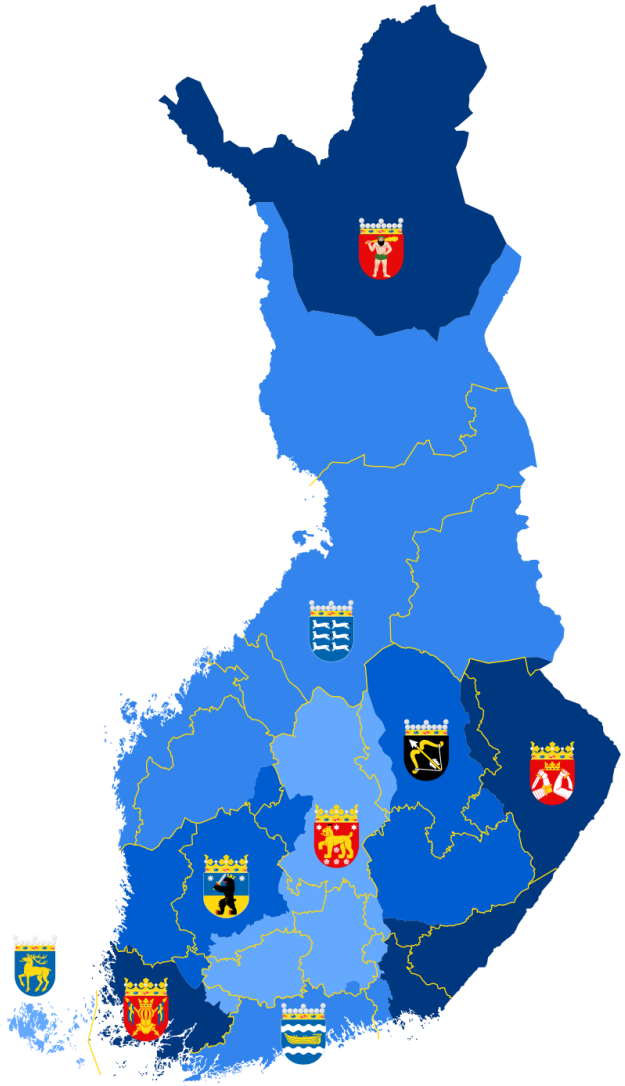

Historiska landskap i Finland, med Lappland mörkblått längst i norr (gränserna av nuvarande landskapsförbund med gul färg).

Västerbottens län och svenska lappmarken cirka 1796.

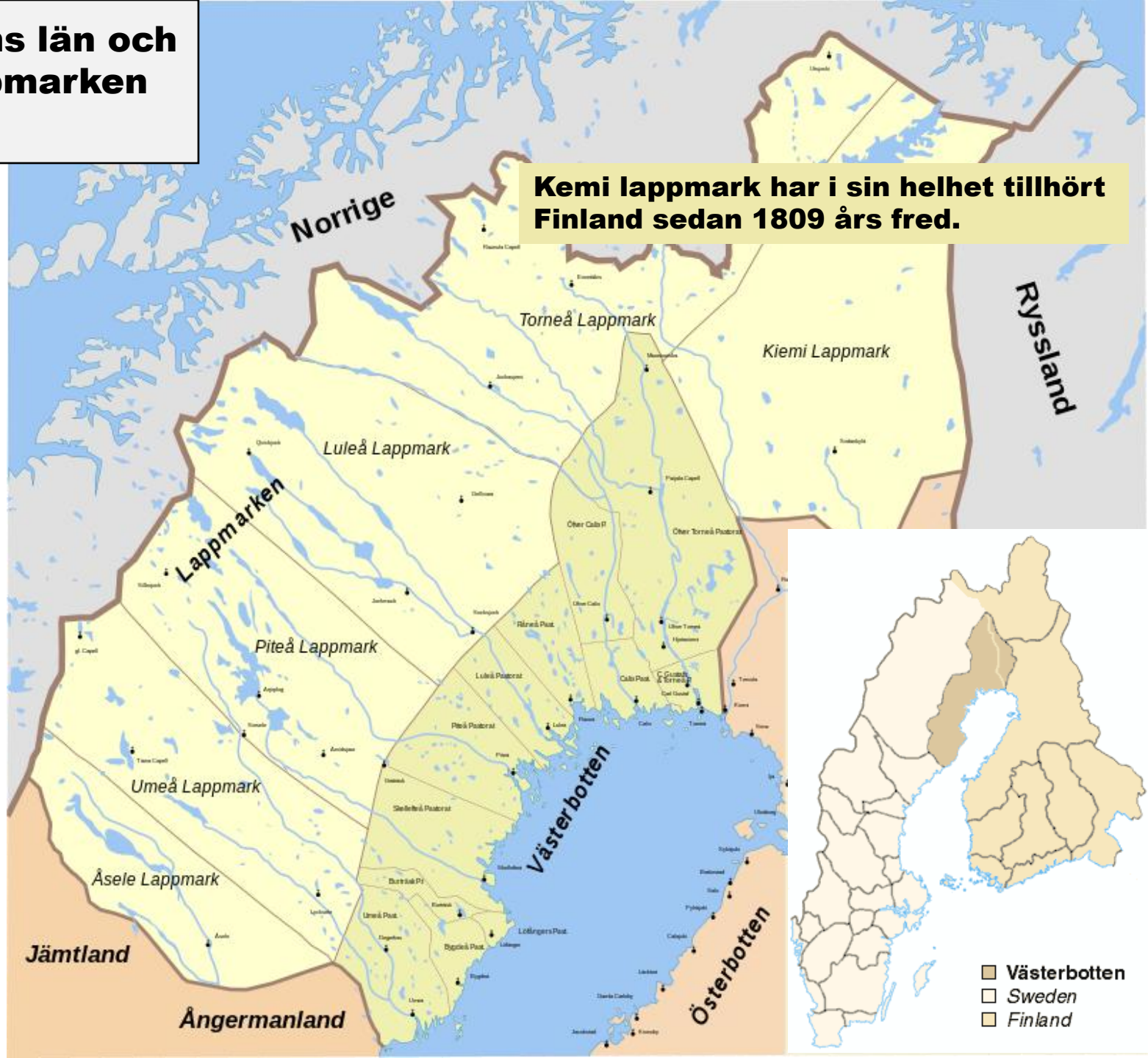

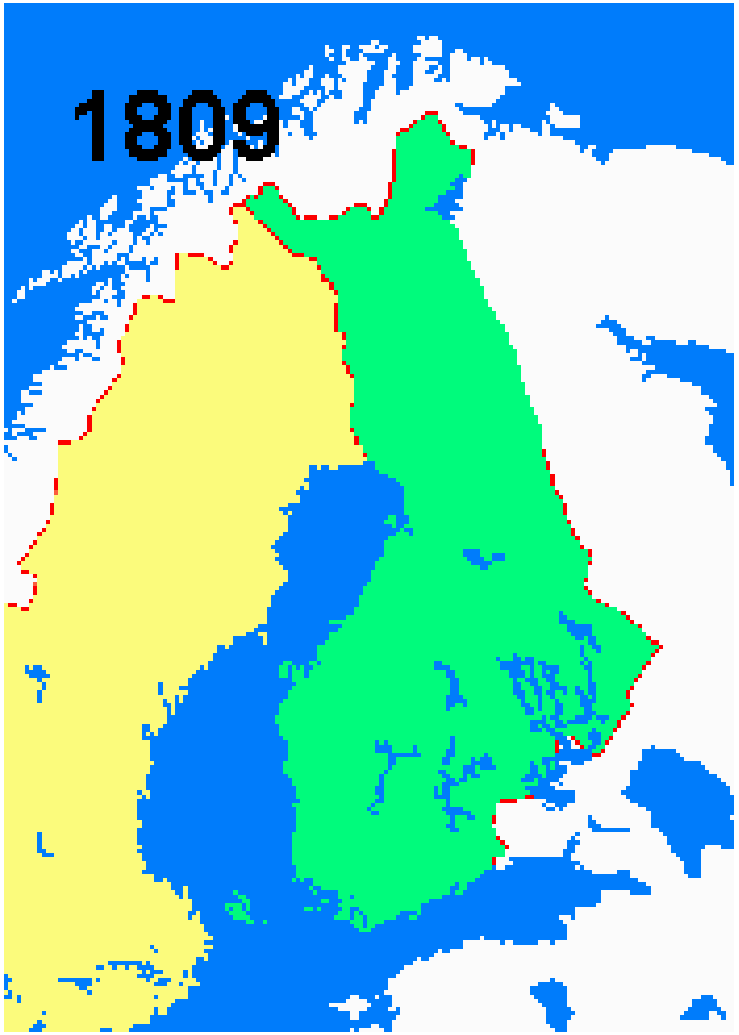

I freden i Fredrikshamn förlorar Sverige Finland till Ryssland.

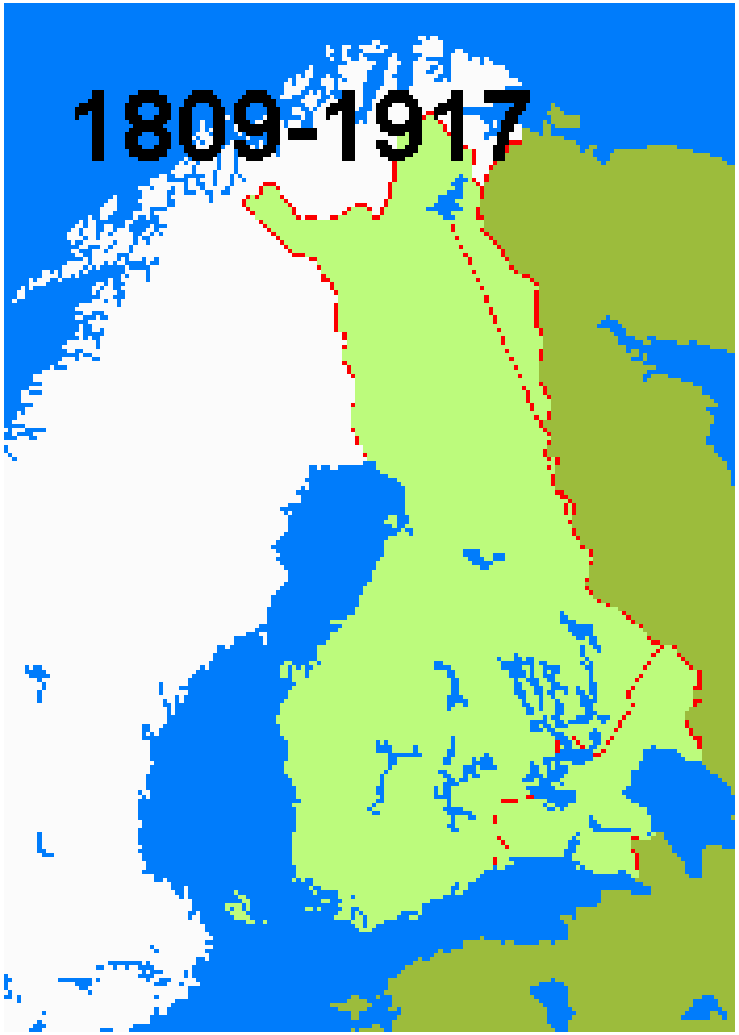

Under rysk överhöghet förvandlas Finland till ett storfurstendöme med betydande självstyre. Dess territorium utökas också 1812 och 1833.

Sverige vid tidpunkten för dess största utbredning 1658. Territorier erövrade sedan 1564 markerade i avvikande färg.

I FREDEN I FREDRIKSHAMN FÖRLORAR SVERIGE FINLAND TILL RYSSLAND.

Under rysk överhöghet förvandlas Finland till ett storfurstendöme med betydande självstyre. Dess territorium utökas också 1812 och 1833.

Västerbottens län och svenska lappmarken cirka 1796.

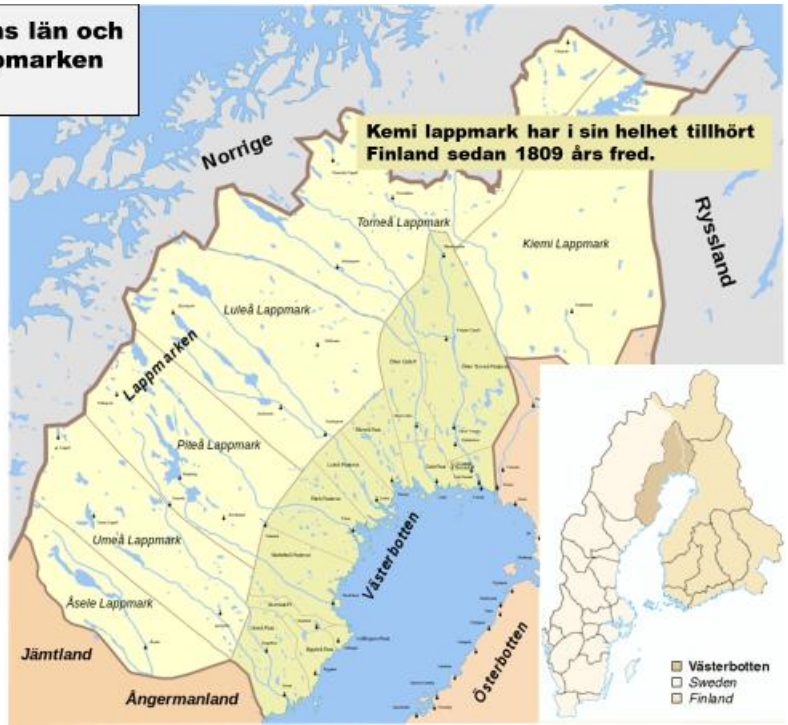

FINLAND Förlorat